

НА УЧИЛЩЕ

Лѣтото се бързо мина,
литна, като златенъ сънъ.
Почва новата година —
чуй училищния звънъ!

Книжки стиснали въ ржчица,
съ почернѣли личица,
бързатъ малкитѣ дечица
съсъ разтупкани сърдца.

Като кошерь съ рой пчелички
е училищния дворъ:
ученици, ученички
тръгватъ и запѣватъ въ хоръ.

А учителтъ ги срѣща
на училищния прагъ,
радостенъ, съ любовъ гореща,
бодъръ, както лани пакъ.

Ст. Цанкова Стоянова

ТИ ЩЕ ИДЕШЪ...

Ти ще идешъ, книжко родна,
тамъ, кждето си била —
и ще бждешъ пакъ свободна
по свободнитѣ села.
Тамъ очакватъ те дечица
съ развълнувани сърдца,
ти огрѣй като зорница
тия български деца!

Разкажи имъ съ благи думи
приказки и стихове,
поведи ги въ нови друми
къмъ високи върхове!
И кажи имъ, че свободни
ще живѣятъ, ще цвѣтятъ,
съ пѣсни български народни
къмъ напредъкъ ще вървятъ...

Асенъ Босевъ